

Diplomová práce
Student: Lenka Hřídellová
Obor: ČJ – ZSV

Název práce v českém jazyce: Diktát krásy jako klíčové téma v próze s dívčí hrdinkou

Název práce v anglickém jazyce: The dictate of beauty as a subject-matter in the prose with a teenage heroine

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Věra Brožová

Posudek vedoucího diplomové práce:

Diplomová práce Lenky Hřídellové se pokouší mapovat vývoj a proměny v zobrazení krásy jako význačného fenoménu prostupující žánr čtenářsky frekventované prózy s dívčí hrdinkou. Odrazovým bodem při postupném vymezování tématu byla diplomantce četná literární produkce, jež se již od 90. let cíleně (ba na objednávku, srov. cyklus Ivony Březinové *Holky na vodítku*) zabývá problémy současné dívčí populace, která podléhá módním vlnám, ve fyzickém vzhledu spatřuje zdroj svých osobních selhání a svoji údajnou nedostačivost se snaží řešit prostředky, jež zhusta ohrožují její fyzické a duševní zdraví. Že se jedná o nebezpečný a komplexní jev, který lze takto označit pouze na první pohled, protože jeho kořeny vlastně spočívají v deformovaném sebepřijetí, je psychologickou vědou reflektováno dostatečně. Stejně tak již vešlo po širšího povědomí, jak k němu významným způsobem napomáhá nefunkční rodina, odmítnutí vrstevníků i sociální klima, preferující společenskou úspěšnost, známý je fakt, že živnou půdou pro problémy související s "diktátem krásy" je citlivý věk dospívání. Uchopení tohoto tématu v literární fikci proto představovalo lákavý, leč obtížný problém. Už proto, že se nabízí možnost sledovat, kdy se v beletrii s dívčí hrdinkou vedle vnějškového, a prvoplánově odsuzovaného či zesměšňovaného "diktátu krásy" objevují motivy, které směřují k uchopení psychologického podloží problému, a do jaké míry se tím narušuje ustálené schéma žánru. Citový svět hrdinů tu totiž vybízí k narativním postupům užívaným spíše v psychologické próze: otázkou je, jak se s nimi populární literatura vyrovnává.

Autorka se v jednotlivých kapitolách pokusila vymezit pojem "krása" v obecnější rovině, poté přešla ke společenské závažnosti jevu, jehož tragickým výsledkem jsou závislosti nejrůznějšího druhu a poté se ve vývojové řadě zaměřila na prózy s dívčí hrdinkou z 50.- 70. let 20. století (prózy Aleny Santarové, Ivy Hercíkové, Stanislava Rudolfa aj.) a konfrontovala je se současnou produkcí zaměřenou k tématu, zvl. s texty Lenky Lanczové. Vedoucí práce pak vyšla vstříc i potřebě autorky, zaměřit se na recipienta a sledovat, jak je dnes zvl. nejnovější typ žánru prózy s dívčí hrdinkou přijímán a čten – nastíněný malý průzkum lze však vnímat pouze jako ilustrační doplněk práce, chvályhodně vycházející z diplomantčiny učitelské praxe a dokazující její zájem o průzkum čtenářských aktivit žáků, bez něhož lze sotva směřovat kultivování jejich další četby.

Nutno říci, že autorka se úkolu zhostila poměrně dobře, i když obtížnost tématu se projevila už v členění práce. Lenka Hřídellová ne vždy dokáže rozlišit specifika fikčního konstrukturu textu a ulpívá často na popisnosti a tendencích vnímat beletristický text také jako svébytnou estetickou entitu, nejen jako pramen vypovídající o problému a jeho dobovém vnímání či o jeho výchovném řešení. Nejzřetelnější je tato skutečnost u próz, které využívají jako důležitý konstrukční prvek fiktivní texty osobní povahy – deníky a dopisy.

Z práce se rovněž nepodařilo zcela odstranit poněkud vágní formulace, opakování a redundantní návraty k již interpretovaným motivům – snad k tomu přispěl i časový tlak při dokončování práce.

Přesto velmi oceňuji zájem a nasazení, s nímž se diplomantka úkolu chopila a věřím, že zpracované téma bude pro její další pedagogickou praxi přínosem.

Hodnotím proto s tímto výhledem: **velmi dobře**, pokud obhajoba bude dostatečně průkazná.

V Praze 18. 12. 2008